

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy B. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o rekompensatę

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25 listopada 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 25 listopada 2016 roku w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do rekompensaty,
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 203/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 listopada 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu B. S. prawa do rekompensaty, podnosząc, że ubezpieczony nie udokumentował wymaganego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy wynoszącym co najmniej 15 lat na dzień 1 stycznia 1999r.

Organ rentowy poinformował równocześnie, że nie zaliczono do okresów pracy w szczególnych warunkach okresu od 1 marca 1973r. do 30 września 1989r. ponieważ nie została ona potwierdzona świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych. ZUS wskazał, że zgodnie a § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których

praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy.

W odwołaniu ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji odmawiającej mu prawa do rekompensaty i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Ubezpieczony uzasadnił, że w okresie od dnia 1 marca 1973r. do dnia 30 września 1989r. był zatrudniony w politechnice (...) na stanowisku : technik, straszy technik, specjalista metalurg w Instytucie (...) w K.. Wykonywał pracę w narażeniu na promieniowanie jonizujące i w polu elektromagnetycznym przy obsłudze mikroanalizatora rentgenowskiego, mikroskopu skaningowego oraz rezonansu magnetycznego. Był w tym czasie narażony na promieniowanie rentgenowskie, jonizacyjne oraz pole elektromagnetyczne, a ponadto miał obciążony wzrok. Pobierał dodatek zdrowotny za pracę w warunkach szkodliwych.

Stanowisko ubezpieczonego zostało ujęte w wykazie stanowisk pracy Dziale XI poz. 27 powołanego wyżej rozporządzenia. Z pisma zaś kierownika Inspektoratu (...) wynika, że omyłkowo nie zostało to stanowisko zgłoszone przez Dyrektora Instytutu o w/w wykazu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko zajmowane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji powołując się na przepisy w/w rozporządzenie i art. 21 i 23 ustawy o emeryturach i rentach pomostowych i art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd ustalił:

Ubezpieczony B. S. urodzony (...) wiek emerytalny 60 lat osiągnął w dniu (...)

Ubezpieczony wniósł o przyznanie prawa od emerytury w dniu 26 października 2016r. i praw do rekompensaty tj. odszkodowania za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeą prawa do emerytury pomostowej (art. 2 ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008r.).

Ubezpieczony w okresie od 1 marca 1973r. do 30 września 1989r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Politechnice (...) na stanowisku : technik, straszy technik, specjalista metalurg w Instytucie (...) w K..

Wykonywał pracę w narażeniu na promieniowanie jonizujące i w polu elektromagnetycznym przy obsłudze mikroanalizatora rentgenowskiego, mikroskopu skaningowego oraz rezonansu magnetycznego. Pracował także incydentalnie około dwóch razy na tydzień przy obsłudze urządzenia , które wytwarzało zmienne pole elektromagnetyczne o nazwie hercomierz.

Był ubezpieczony w tym czasie narażony na promieniowanie rentgenowskie, jonizacyjne oraz pole elektromagnetyczne, a ponadto miał obciążony wzrok. Wymienione urządzenia podczas pracy na nich cały czas wytwarzały promieniowanie jonizujące, niekorzystne dla człowieka.

Praca ubezpieczonego np. na mikroanalizatorze rentgenowskim obciążała wzrok. To urządzenie ma okular oraz posiada szereg monitorów starego typu, które były niewielkie. Praca wymagała precyzyjnego widzenia, kontroli i obserwacji szczegółów, polegała na wpatrywaniu się w monitor z zieloną poświatą na ekranie, praca odbywała się w ciemności, by można było cokolwiek zobaczyć.

Ubezpieczony pracował na wyżej podanych urządzeniach ciągle, ponieważ były unikatowe w skali kraju , były bez przerwy wykorzystywane. Pobierał dodatek zdrowotny za pracę w warunkach szkodliwych.

(dowód: zeznania świadków M. Ż. k. 27 i nagranie z rozprawy z dnia 10.03.2017r., zeznanie ubezpieczonego k. 28 i nagranie z rozprawy z dnia 10.03.2017r., zeznania świadka P. L. k. 37 i nagranie z rozprawy z dnia 21 kwietnia 2017r., informacja kierownika Inspektoratu (...) k. 5, akta osobowe ubezpieczonego)

Decyzją z dnia 17 listopada 2016 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 17 października 2016r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Decyzją z dnia 25 listopada 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu B. S. prawa do rekompensaty, podnosząc, że ubezpieczony nie udokumentował wymaganego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy wynoszący co najmniej 15 lat na dzień 1 stycznia 1999r.

(dowód: akta organu rentowego) .

Wyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody. Dowody z przesłuchania świadków Ż. i L. korespondują z zeznaniami ubezpieczonego oraz znajdują oparcie w przedłożonej dokumentacji w postaci akt osobowych, zaświadczenia kierownika ds. BHP. Tworzą logiczną całość. Sąd dał im wiarę.

Sąd zważył:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych mężczyznom urodzonym w okresie od dnia 1 kwietnia 1953r. do 30 czerwca 1953r. emerytura przysługuje po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 66 lat i 10 miesięcy.

Art. 21 ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008r. stanowi zaś, że rekompensata przysługuje ubezpieczonemu jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów o ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący conajmniej 15 lat oraz, że rekompensata przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Decyzją z dnia 17 listopada 2016 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 17 października 2016r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS., odmówił natomiast ubezpieczonemu decyzją z tej samej daty prawa do rekompensaty, podnosząc, że ubezpieczony nie udokumentował wymaganego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy wynoszący co najmniej 15 lat na dzień 1 stycznia 1999r.

Jak wykazało postępowanie dowodowe w całym okresie zatrudnienia tj. od dnia 1 marca 1973r. do 30 września 1989r. ubezpieczony pracował w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 7 lutego 1983r. określoną w Dziale XIV Prace różne jako prace narażające na działanie promieniowania jonizującego oraz narażone na działanie pól elektromagnetycznych w zakresie od 0.1 do 300.000 MHz w strefie zagrożenia (pkt 4) oraz prace szczególnie obciążające narząd wzroku i wymagające precyzyjnego widzenia w montażu mikroelementów wymagających posługiwania się przyrządami optycznymi oraz przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych. (pkt 5).

Zeznania słuchanych świadków i ubezpieczonego znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym w postaci dokumentów. Świadkowie jasno i precyzyjnie zeznając opisali na czym polegała praca ubezpieczonego , jakiego rodzaju promieniowanie wytwarzały wykorzystywane w pracy ubezpieczonego urządzenia i w jaki sposób wpływało to na m.in. wzrok ubezpieczonego. Fakt , że były to urządzenia unikalne w skali kraju dodatkowo dowodzi, że musiały być w ciągłym użyciu co koreluje z tym co podali świadkowie zeznając. Ubezpieczony, pracę w warunkach szczególnych

opisaną w dziale Prace równa pod poz. 4 i 5 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. wykonywał w pełnym wymiarze dla danego rodzaju zatrudnienia i stale.

Okres od dnia 1 marca 1973r. do 30 września 1989r. to okres powyżej 15 lat tym samym Sąd ustalił i przyjął , że ubezpieczony wykazał przesłankę z powodu braku której organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do rekompensaty w oparciu o artykuł ustawy o emeryturach i rentach pomostowych. Wykazał 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze do dnia 1 stycznia 1999r. Wszystkie pozostałe bowiem warunki był spełnione .

Reasumując, Sąd uznał, iż ubezpieczony spełnił wszystkie konieczne warunki prawa do dochodzonego świadczenia i stąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do rekompensaty.

W pkt 2 wyroku na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz.1800) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del Anna Capik - Pater